

μὲν ἀριστερόν ᾠδήγει ὁ Γούρας, τὸ δὲ δεξιὸν ὁ Παπανδριάς καὶ Μανίκας, τὸ δὲ κέντρον ὁ Πανουριάς. Οἱ Οἰανθεὶς ἔφερον καὶ τινα τηλεβόλα ἐκ τῶν πλοίων αὐτῶν. Μετὰ τετράωρον προσβολήν, πανταχόθεν γενομένην, ἐκυριεύθη ἡ πόλις· οἱ δὲ Τοῦρκοι, ἐξαίρεσει Ἄλθανῶν τινῶν παραδοθέντων, ἐκλείσθησαν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Αὕτη ἐστερεῖται καὶ δεξαμενῶν καὶ πηγαίου ἢ φρεατίου ὕδατος. Ἐμα δὲ γενομένων τῶν Ἑλλήνων κυρίων τῆς ἐξω πηγῆς, οὐδεὶς εἰς τοὺς Τοῦρκους ἔμεινε πλὴν ἀπαλλαγῆς τρόπος. Τῇ 8 ἀπριλίου ἐξώρμησαν ἀπελπιστικοὶ οὗτοι, ἵνα καταλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ ὕδατος· ἀπέτυχον ὅμως, δεκατριῶν φονεθέντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Χαΐτας. Τελευταῖον δ' ὑπέικοντες ὑπὸ τὴν ἀκαταμάχητον ἀνάγκην τῆς δίψης, οἱ βέγηδες καταβάντες εἰς τὸν Πανουριᾶν ἠρώτησαν: «Ποῦς εἶναι ὁ ἀφέντης σας, καὶ προσκυνήσομε;— Νά! ἐγὼ 'μαὶ ὁ ἀφέντης σας, καὶ 'ς ἐμένα θὰ προσκυνήσετε», ἀπεκρίθη ὁ Πανουριάς. Ἄνευ δὲ λόγων περαιτέρω ἐξῆλθον ἅπαντες τῆς ἀκροπόλεως τῇ 10 ἀπριλίου, παραδόσαντες προηγουμένως τὰ ὄπλα. Ἡ πολιορκία διήρκεσε δεκατριήμερος.

Ἡ κυριότης ἐξακοσίων ὀπλίσεων ἐν ὄρα τοιαύτῃ ἦτο σημασία τις ἢ δ' ἀπαρχὴ αὕτη τῆς πολεμικῆς ἐπιτυχίας ἐνεψύχωσεν ἰσχυρῶς τὰ πνεύματα τῶν τε Φωκῶν καὶ τῶν περιόικων. Ἀλλὰ δυστυχεῖς εἰσιν οἱ τύραννοι, καὶ μάλιστα ἀλλόφυλοι καὶ ἀλλόπιστοι τύραννοι, αἰχμάλωτοι γινόμενοι ἐπαναστατικῆς ἐποχῆς, καὶ ταύτης μόλις ἀρχομένης. Αἱ προφορικαὶ ἢ καὶ γραπταὶ συνθήκαι οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ δι' αὐτοὺς, ἢ πρόσκαιρός τις παρηγορία καὶ βάσανος διαρκεστέρα. Μόνοι ἐκ τούτων ἐπέζησαν, ὅσοι ἐπέτυχον μεταβιβασθέντες εὐθὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἢ προσστατεύθησαν καλῶς, ἐξαγορασθέντες ἔπειτα ἢ ἀνταλλαγέντες δι' αἰχμαλώτων Ἑλλήνων· οἱ λοιποὶ δὲ πάντες ὑπέστησαν πᾶσαν σκληρὰν περιπέτειαν ἐνεκα τῶν φυσικῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὴν ἔτι τὴν διὰ μαχαίρας ἐξολόθρευσιν ἐνεκα τῆς ἐκτάκτου δεινότητος περιστάσεων, τῶν μὲν συνεπῶν, τῶν δὲ ἀπροόπτων. Οὕτω παραδοθέντες οἱ Τοῦρκοι τῆς Ἀμφίσσης καὶ οἱ τοῦ Αἰγίου, ἄλλοι μὲν, ἢ οἱ βέγηδες, ἐκρατήθησαν, γνωμοδοτήσει τοῦ Γούρα, ὡς ἐνέχειρα ἐν τῇ πόλει, κατοικήσαντες ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις, ἢ συγκατοικήσαντες ἐνεκα ἀσφαλείας πλειοτέρας μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς πόλεως, οὗς εἶχον σχετικωτέρους· ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ διενεμήθησαν εἰς τὰ χωρία, σφαγέντες μετ' οὐ πολὺ διὰ διαφόρους λόγους. Καὶ ἐν